

Yoluna Aşık Ayaklar

– RamazanBoran · 18 Mayıs 2024

ah yâr!..

merhametle kanattığın dudaklara
ateşten bir gül yakışıyordu
güller ki kokusunu bir pervanenin
uykusuna aşılıyordu

İçinde mukaddes uçurumlar
yüzümde bir gökyüzü telaşı
ilahi vadesi noktalanmış yağmur damlası gibiydi
ah o göğe geri çekilen kanatlar

kanatlara azap değdi
yıkıldı hatlar
söndü ışıklar
karanlığa ter akıtıp gömüldü kuşlar
dalına göz koydum
çalım etti lale
isini derdiyle sıralayıp gitti yüreğimin
ses versem yıkılır kalem

söz etsem çakılır bir kırık lâl'e
üstünü karalayıp gitti cümlemin
gördün mü

harekesi devrilmiş bu yalnızlık nereden
kimindi bu ferman
kimindi bu sırtından lâl oyulan endam
yıldızları bir bir sıfırlandı gecemin
doymadı zemin
acı toprağa kök salanda
vakit sulara beste yakanda yâr

ah yoluna âşık ayaklar
yürüsem
aşınmaz mı her adımda bir âlem
taşınmaz mı her aşımında bir mana
her soluğum anonim bir yolculuktur sana
derdimi yükleyip karışsam tozuna
şiir olup kıvrılsam kapına
erenlerinden olsam
erer miyim ben de sabahına yâr

aklıma işgaller dayandı
kavga aralarına sızan bu şeytanı kim andı
sorular da/yandı durmadan
isminden alev aldı uzaklar
saflar yandı
kitaplar yandı raflar da yandı
her çiçeğin özünde bir orman
özünde özüm yandı hasretinden yâr

bir alev ki
sazlığını baştan başa yakıyordu
o sazlık ki bülbül olmuş
vuslat" diye şakıyordu

yırtıldı zarım
son bir sayfa açtım yüreğimden yüreğine
sözümü

gözümü ve sesimi kurban ettim kıblene

duymadın mı

...

_boran